

sosyalist işçi

www.sosyalistisci.org

DEVİRİMCİ ANTİKAPİTALİST HAFTALIK GAZETE

Sayı 464 ■ 3 Nisan 2013 ■ Fiyatı: 25 krş.

BARIŞ

ÇÖZÜM

DEMOKRASİ

Savaş mı, barış mı?

2013 yılı, siyasi alanın savaş-barış tartışmasıyla bölünmesiyle başladı. Bu bölünme her gün derinleşerek ilerliyor.

"Çözüm süreci" adı verilen gelişme, Kürt sorununun barışçı yöntemlerle çözülmesini gündeme getirdi.

Savaştan bezgin olan milyonlarca insan gelişmeleri coşku ve umutla karşıladı. Özellikle, 21 Mart'ta Newroz kutlaması sırasında milyonlarca insana canlı yayında okunan mektubuyla Abdullah Öcalan, barış yönünde çok önemli mesajlar verdi.

Hakları için savaşanlar, şimdi barış zamanı olduğunu, demokratik alanda mücadele etmenin gününün geldiğini savunuyor. Kürt halkı, barış istiyor, haklarını kazanmak istiyor ve çözüm sürecinin haklarını kazanmak için çok önemli bir ivme yarattığını görüyor.

İşte savaştan savaşan yana olan tarafı, bu gerçekleri görüyor. Savaş isteyenler, her şeyden ama her şeyden önce, Kürt halkının varlığını tanımasına karşı. Kürt halkının toplumsal bir bileşen olarak tanınmasına karşı. Resmi ideolojinin yalanlarının sona ermesine karşı.

Savaş isteyen tarafın sözcülüğünü Devlet Bahçeli yapıyor. Zamanı geldiğinde, barış isteyenlerin, çözüm sürecine emek harcayanların ölüm emrini vereceğini ilan etti. Savaşın devamını isteyenlerin sözcülüğünü MHP'nin yapmasında bir terslik yok.

Tarihi barış ve Kürt düşmanlığıyla dolu olan MHP'nin tehditleri kadar şu da önemli: CHP'nin sol gösterip sağ vurarak barış sürecine karşı çıkması, ulusalcılığı solculuk olarak pazarlayanların savaşın devamı için gerekçeler üretmesi.

Bu yüzden, "Çözüme evet" diyenlerin daha fazla zaman kaybetmemesi gerekiyor. Kürt halkının haklarını kazanmasını, demokrasinin gelişmesinin kopmaz bir parçası olarak gören ve çözüm sürecinin, barış ve demokrasinin gelişmesi süreci olduğunu düşünenlerin, hızlı sokağa çıkması, yaygın bir kampanyaya başlaması ve yeni bir ses olarak, savaş karşı barışın süresini çok daha gücüne çıkması için harekete geçmesi gerekiyor.

Şimdi barış için yürümenin tam zamanı

Süreç hızla ilerliyor.

Çatışmaların ve çözümsüzlüğün yarattığı gerilim, yerini çoktan barış umuduna bıraktı.

Bu durumdan rahatsız olanlara bakıldığında, barışa atılan adımların ne kadar doğru olduğu bir kez daha anlaşılıyor.

Kirli savaşın emekli komutanları, 90'ların DGM savcılarını, 12 Eylül darbecileri sayesinde üniversitelere çöreklenmiş ırkçılar feryat ediyor.

Devrik CHP lideri Deniz Baykal gibi askeri vesayetlinin kuklası olmuş siyasetçiler

nafile bir çaba ile süreci bozmaya çalışıyor.

Kemalist baskı rejiminin tetikçisi MHP'liler tehdit üzerine tehdit yağdınıyor.

Savaşın köşe yazarları, suni bir "Türk sorunu" yaratmak için taklalar atıyor.

Barışa karşı çıkacak gücü bulmayan ulusalcı sosyalistler alaycılıkla kuşku yaymaya çalışıyor.

Çözümde hoşnut olmayan rejim taraftarları, Batı'da yaşayanları etkilemek için her yolu deniyor ve deneyecek.

Savaş borazanını hala öttür-

meye çalışanları bozguna uğratacak, büyük bir barış kampanyasının, kitlesel bir yürüyüşün tam zamanı.

Barışın değerini, savaşın faturasını ödemiş olanlar çok iyi biliyor.

Kürt halkı barışa sarılıyor ve elini uzatıyor.

Batı'da bu barış elini sınıksız tutacak bir ele ihtiyaç var.

On yıllardır ulusalcı baskı altında tutulan, oyalanan Kürt halkına güven verecek büyük bir barış kampanyasına, büyük bir çözüme destek yürüyüşüne ihtiyaç var.

Batı'da 'Çözüme evet' diyenlerin kitlesel bir şekilde öne çıkması ile barış süreci daha da hızlanacak ve güçlenecek.

6 Nisan'da 'Çözüme evet' kampanyası barışa toplumsal desteği açığa çıkarmak için ilk adımını atacak.

Ardından büyük bir yürüyüşü hep birlikte örgütlemek için kolları sıvayacağız.

Sen de 'Çözüme Evet Koalisyonu'na katıl.

Barış isteğini bütün şehirlerde, işyerlerinde, okullarda, sokakta hakim kılalım.

ÇÖZÜME EVET!

6 Nisan Cumartesi saat 11.00'de Taksim Hill Otel konferans salonunda buluşuyoruz

Sevag'ın davası böyle bitmez

İki yıl önce 24 Nisan tarihinde askerde öldürülen Sevag Balıkcı davasının yargılama süreci ve nihayetindeki kararı, Türkiye'de yaşayan bir Hristiyan'ın kimliği nedeniyle öldürülebileceğini ve yasalardan nezdinde katilinden hesap sorulamayacağını gösteriyor.

Sevag Balıkcı, Hrant Dink bir derin devlet operasyonuyla katledildikten dört yıl sonra, bir milyondan fazla Ermeni'nin yok edildiği Ermeni soykırımının 96. yılının anıldığı gün, faşist BBP sempatanları bir asker tarafından öldürüldü.

İrkçilik öldürdü

Davadaki tanıkların çelişkileri ifadeleri, bir tanık askerinin dört kez ifade değiştirmesi olayın şahitlerinin baskı altında tutulduğunu gösteriyor. Delillerin toplanmasından, katilin daha ilk celsede serbest kalmasına, sorumlu astsubayın görevde tutulmaya devam etmesine kadar dava sürecindeki her aşama olayın üzerini kapamak sonuç olarak

da Ermeni toplumunun ve bütün müslüman olmanın azınlığın korkularını pekiştirmek, ırkçı milliyetçi zihniyete ise güven vermek üzerine kurulu.

Hrant Dink cinayetinin ardından "Hepimiz Ermeniyiz" diyerek sokağa çıkan, davanın takipçisi olan, bu toplumda ırkçı saiklerle cinayetler işlenmesine son vermeye çalışan, bir Ermeni'nin Ermeni olduğu için öldürülme riskinin olmadığı bir toplumda yaşamak isteyen binlerce insan resmi tarihin bu en karanlık köşesine dair bolca tartıştı, gündeme soktu, sadece derin devletin büyük abilerinin değil devletin siğ yüzünün oynadığı rolün de teşhir edilmesine çalıştı.

Resmi ideolojinin hafızasızlaşırmasında inat kendi tarihini yeniden 'hatırlamaya' çabaladı. Bütün bu çabaların

Türkiye'nin en merkezi noktası Taksim Meydanı'nda 24 Nisan Ermeni soykırımını binlerce insanın birlikte anmasını, 'soykırım vardır'ı meydanlarda söyleyebilmesini sağlayan bir etkisi de oldu.

Hrant Dink cinayetinde büyük abilerin hala desifre olmaması ve son olarak da Sevag cinayetindeki karar gösterdi ki mücadele edilmesi gereken çok şey var. Öncelikle bir nefret suçları yasasının çıkması, Sevag cinayetinde olduğu gibi katilin sadece kasten adam öldürmekten yargılanması değil, ırkçı saiklerle cinayet işlediğinin kabul edilmesi dolayısıyla ırkçı, nefret kültüründen yasalar karşısında gerçekten hesap sorulması için önemli. Ama tabii ki yeterli değil, aynı zamanda o yasaları uygulamaya koymasını beklediğimiz organların zihniyetiyle de hesaplaşılması gerekiyor.

Resmi ideolojinin katliamcı, asimilasyoncu, inkarcı tarihi eğitimi, yargıyı, medyayı, gündelik hayatın birçok alanını ırkçı, milliyetçi nefret kültürüyle beslemeye çalışıyor. Bu yüzden ancak sokakta ırkçılığa ve milliyetçiliğe karşı politik bir kampanya öretilerek, nefret suçları yasası talebimizi kazanabilir hem de bu yasanın gerçekten kullanılmasını sağlayabiliriz.

Sokakta ırkçı fikirlerle karşı tartışmak için bugünkü barış süreci çok önemli bir fırsat. Kürt sorununda çözümsüzlük isteyenlerle, Ermenilere, Rumlara, Yahudilere, Süryanilere dönük ırkçı söylemi üretenlerin aynı zihniyet olduğunu, halkları birbirine düşman etmeye çalışan bütün anlatılarla hesaplaşmak için Kürt sorununda 'çözüm' derken bunun aynı zamanda Türkiye'de yaşayan bütün halkların özgürleşmesi için önemli olduğunu anlatmalıyız.

Meltem Oral

DÜNYA

"Dünya Sosyal Forumu büyük bir döneme tanıklık ediyor. Aynı anda Suriye, Mısır ve Tunus devrimleri üzerine toplantılar oluyor, bu çok müthiş bir şey. Ben Lübnanlıyım, ve tüm ömrüm Arap dünyasındaki yenilgilere tanıklık etmek ile geçti. Arap ülkelerinde serbest demokratik tartışmaların özlemini çektiğim. Şimdi bunu yapıyoruz." **Simon Assaf**

Tunus'ta Dünya Sosyal Forumu: Devrimlerin geleceği konuşuldu

Dünya Sosyal Forumu 25 Mart-1 Nisan tarihlerinde Tunus'ta düzenlendi. Yüzlerce toplantıda bir araya gelen sosyal hareketlerin aktivistleri kapitalizmin krizini, iklim değişimini, nükleer enerjiyi, kadınların özgürlük mücadelesini, yerel direnişleri, sendikaların küresel eylem birliğinin önemini tartıştı. Ama Tunus'ta alttan alta yaşanan en önemli tartışma Arap devrimleriydi. Tunus'ta devrimin üzerinden iki yıl geçti. Tunus'ta başlayan ayaklanmalar Mısır'a, Bahreyn'e, Kuveyt'e, Libya'ya ve Suriye'ye sıçradı. Özellikle Tahrir Meydanı devrimlere yeni bir ivme

kazandırdı ve Suriye devrimler dalgasının son halkasını oluşturuyor. DSF'nin en önemli yanı, çeşitli ülkelerde diktatörlüklere karşı mücadele eden ama çok farklı fikir ve deneyimlere sahip olan Tunus'lu, Suriyeli, Mısır'lı, Filistin'li devrimcilerin bir araya gelip tartışmasına zemin yaratmasıydı. Sosyal Forumu düzenleyen komite forumun çalışmalarına 35 bin kişinin katıldığını açıkladı. 35 bin kişi, kitlesel eylemlerle diktatörleri devrimenin mümkün olduğunu yeniden kanıtladığı Tunus'ta bütün tartışmalara devrimci bir pencereden,

kapitalizmin yıkılması açısından bakarak tartıştı.

"Halk rejimi istemiyor"

Forum günlerinde iki yürüyüş oldu. İkisine de yaklaşık 10 bin kişi katıldı. Yürüyüşlerde Tunus ve Mısır'dan katılanlar, "Halk borçlarını ödenmesini istemiyor" sloganını attılar. "Halk rejimi istemiyor" sloganı Arap devrimlerinin birleşik sloganıydı. Devrimlerin gerçekleştiği ülkelerde şimdi sorun, diktatörlüklerin arkasından seçimle işbaşına gelen hükümetlerin uygulamayı hedeflediği ekonomik ve siyasi programlar.

Sosyal Forum'da gerçekleştirilen yürüyüşler, tüm Arap halkları açısından ve tüm Ortadoğu siyasi gelişmeleri için Filistin sorununun ne kadar önemli olduğunu da gösterdi.

Her kortej, Filistin'e özgürlük için slogan atıyordu. "Halk Filistin'e özgürlük istiyor" sloganı tüm Arap halklarının İsrail işgalini kendi kanayan yarası olarak gördüğünü de gösteriyor.

DSF'de Uluslararası Sosyalizm Akımı da stant açtı. İpanya, İngiltere, Gana, Türkiye, Mısır, Almanya ve Tunus'tan yoldaşlar birlikte stant açtı, birlikte yürüdü.

Şenol Karakaş

haftanın yorumu

Nihai hesaplaşma

Herkes var olduğunu biliyor ama devlet kabul etmiyor. Üzerine giden Doğan Öz gibi savcılar öldürülüyor. Zekeriya Öz gibi savcılar tehdit ediliyor. MİT, Emniyet ve Milli Savunma Bakanlığı tek tek üyelerinin isimlerini biliyor. On binlerce sayfalık Ergenekon iddianameleri uzantı ve ilişkilerini ortaya koyuyor. Hakkında detaylı bilgi veren kitaplar bile var. Gladio, kontrgerilla, Özel Harp, Seferberlik Tetkik Kurulu gibi türlü adları olan "örgüte" bugüne kadar dokunabilen olmadı.

Bugüne kadar... Malatya'da Zirve yayınevinde üç Hristiyan misyonerin boğazları kesilerek vahşice katledilmelerinin davasında bu çok gizli denilen "örgüt", 'siyah', 'beyaz' ve 'turuncu kuvvetler' diye adlandırılan tüm uzantılarla açığa çıkıyor.

Genelkurmay'a bağlı Seferberlik Tetkik Kurulu Başkanlığı adına Zirve katliamı davasına bakan mahkemeye gönderilen bilgi notunda, bu "örgütün" yasal olduğu savunuluyor.

Seferberlik Tetkik Kurulu adlı, darbeleri planlayıp organize etmekle ünlü askeri yapı Milli Savunma Bakanlığı ile koordineli çalışıyor.

Bu yapıda görev verilen "siviller" MİT ve Emniyet Genel Müdürlüğü tarafından araştırılmıyormuş.

Görev emri yine bakanlık tarafından veriliyormuş.

"Siyah Kuvvetler" olarak anılan kolda çalışan "personel" askerliğini komando olarak yapmış kişiler arasında seçiliyormuş. Pusu, baskın, keşif konusunda eğitim almışlar

"Beyaz kuvvetler" ise gözetleme, mukavemet, istihbarat ve haberleşme konusunda eğitiliyormuş.

"Turuncu kuvvetler" ise aktif görev vasfını yitiren "personel" oluşuyormuş.

"Örgüte" bağlı "personel" sayısının binlerce olduğu ifade ediliyor.

Bunlar aramızda ve Genelkurmay deşifre edilmemelerini istiyor.

Türlü türlü isimleriyle Özel Harp, sosyalistlere, işçi hareketine, ezilen halklara ve azınlıklara kan kusturmuş bir yapıdır. 17 bin faili meçhul cinayet, Hrnt Dink'in katledilmesi, Zirve katliamı onların eseridir.

Türk kontrgerillasının arşivi, 2010'da Ankara'da Seferberlik Tetkik Kurulu kozmik odası basıldığı andan itibaren yargının elinde.

İki ay önce bütün "personelin" isimleri yargıya ulaştı.

Bu bir dönüm noktası. Ergenekon soruşturması olmasaydı, Balyozcu generaller yargılanıp cezalandırılmasaydı bu noktaya varamazdık.

Şimdi bu "örgüte" hesaplaşma şansımız var.

Volkan Akyıldırım

24 Nisan'da
İstanbul Taksim, İzmir ve Ankara'da
1915'te katledilenleri anıyoruz
Ermeni Soykırımı tanınsın
Bu acı hepimizin
IRKÇILIĞA VE MİLLİYETÇİLİĞE DURDE

DSİP'e üye ol!

0531 451 62 51
0555 637 24 50
www.dsip.org.tr

kitaplarda

Arşivimize internetten ulaşabilirsiniz: www.sosyalistisci.org

ANTİKAPİTALİST FORUM ★ İZMİR 6-7 NİSAN 2013

★ 6 NİSAN CUMARTESİ

14.00 FARKINDA MISINIZ? İKLİM DEĞİŞİMİ? Kökten Solun, KEG // Bank Bubun, Greenpeace

14.00 NASIL BİR SOSYALİZM İSTİYORUZ? Oğuz Karayemis, Feriyye Muhabizler, Volkan Akyıldırım, DSP

★ 7 NİSAN PAZAR

14.00 ÜNİVERSİTEYİ YENİDEN DÜŞÜNMEK Mustafa Berkun Yel, Ege Üniversitesi Fakültesi Tarih Tüzeti Bilgi Üniversitesi Müzik Bölümü Başkanı

14.00 TOPLUMSAL CİNSİYET ve HOMOFOBİ Mahmut Oral, DSP // İzzet Can Yiğit, Ege LaGülBT

7 NİSAN PAZAR 17.30 **ÇÖZÜME EVET!** ŞİMDİ BARİŞ ZAMANI! Orhan Ayhan, BDP // Şenol Karakaş, DSİP

DSİP İzmir İl Örgütü: Kırsal Şehitler Cad. 1462 sokak No:201/5 (St. Joseph Lisesi sokakı)

DSİP DEVRİMCİ SOSYALİST İŞÇİ PARTİSİ www.dsip.org.tr // 0534 080 78 66

Ortak 1 Mayıs'ta çözüme evet!

İşçi sınıfının uluslararası, birlik, dayanışma ve mücadele günü 1 Mayıs yaklaşıyor. Türkiye'de 1 Mayıs 2013'e damgasını vuracak olan kuşkusuz barış sürecidir.

1984'ten bu yana devletin Kürtlere karşı savaşından en çok işçi sınıfı kaybetti.

Ölenler emekçi çocukları ve savaşın bütün maliyeti yine emekçilerden kesilen vergilerle karşılandı.

Savaş sürdüğünce yoksullaştık. Savaş sürdüğünce bölündük.

Kandan beslenen ırkçılık ve milliyetçilik en çok işçi sınıfına zarar verdi.

Egemen sınıf, milliyetçilikle işçi sınıfını böldü.

Bölünmüş bir işçi sınıfı ne asgari ücretin açlık sınırının üzerine çekilmesi, ne iş cinayetlerinin önlenmesi gibi haklı talepler için bile mücadele edemedi.

Savaş sürdüğünce anti-demokratik yasalar karşımıza konuldu. Grevler yasaklandı. Örgütlenme hakkı engellendi.

Emekçiler insanca yaşam istediğinde hep 'kaynak yok' dendi.

Kaynak hep vardı ama savaşa akıtılıyordu. Şimdi on yıllardır süren bu

kâbustan kurtulma şansımız var.

Hükümet ile Kürt hareketi arasında süren barış görüşmelerinin kalıcı bir çözümle sonuçlanması, Kürt halkının özgürlüğünü kazanması, Türk ve Kürt işçilerin nihayet eşit olması işçi hareketinin de ayakları üzerine doğrulması için gereken zemini sağlayacaktır.

Savaş isteyenlere bakın. Sendikalarda cirrit atıyorlar. İşçi mücadelelerine milliyetçiliği taşıyorlar. Esas bölücüler onlardır. On yıllardır sendikalara çöken, bizlerden kesilen

aidatları yağmalayan bu çetelerdir.

İşçi sınıfı 1 Mayıs'ta savaşı ve baskı rejiminin sürmesini isteyenlere karşı sesini yükseltmelidir.

Sessiz barış isteği, büyük bir çığlığa dönüşmelidir.

Sendikalar aralarındaki sorun ve rekabeti bir yana bırakmalı, birlik isteyen tabanı dinleyip 1 Mayıs mitinglerini ortaklaşa düzenlemelidir.

DSİP, 1 Mayıs meydanların barışın, çözümün, özgürlüğün sesini yükseltecek.

Gelin birlikte yürüyelim! Birleşen işçiler yenilmez!

Samimiyet mi, aşağıdan mücadele mi?

Kazanımlar bize başkaları tarafından teslim edilebilir mi? Örneğin burjuvazi durup dururken işçilere daha fazla ücret ve güvence sunar mı? Devlet, ifade özgürlüğünün genişlemesini, her fikrin rahatça tartışılabilmesini ister mi? Demokrasi kendi kendine derinleşir mi? Patronlar, devletler, hükümetler samimi olabilir mi?

Bu sorulara kolaylıkla "hayır" cevabı verilebilir. Dolayısıyla sosyalistler açısından bir mücadelenin ön koşulu asla hasmının samimiyeti olamaz. Sosyalistler ancak ve ancak işçi sınıfının ve ezilenlerin özgüçlerine güvenirliler, demokrasinin, çeşitli hakların ve nihayetinde yeni bir dünyanın ancak bu güçle kazanılabileceğini savunurlar. Dünyayı kaygılarla değil, bütüncül bir perspektifle açıklarlar.

Burjuvazi, 18. yüzyılda kendi çıkarları doğrultusunda dünyayı yeniden biçimlendirirken, bu dönüşümün en büyük parçası olan yoksullara genel oy hakkı bile vermedi. İşçiler, genel oy haklarını kendileri kazandılar. Bugün burjuva demokrasilerinde demokrasi adına ne varsa işçilerin ve ezilenlerin mücadeleleri ile kazanıldı. Ne basın özgürlüğü, ne kadın hakları, ne sendikalaşma, ne grev hakkı "samimi" bir burjuva tarafından bahşedildi.

Karl Marx, ezilenlerin kendi kaderlerini ancak kendilerinin değiştirebileceğini uzun zaman önce fark etmişti. Rosa Luxemburg ise işçi sınıfının haklarını almak için verdiği her mücadelenin, işçiler açısından bir okul olduğunu...

Bu iki keşiften yola çıkarak bugüne şöyle bakabiliriz: Ezilenlerin politikası her dönemde "ya hep, ya hiç" perspektifinden yola çıkmaz, her mücadele her sorunu kökten çözmez, ancak mücadeleye atılmadan geri kalan sorunlarda çözülemez. Tek tek hakların kazanımı da, topyekün bir özgürleşme de aşağıdan bir mücadeleyi gerektirir.

Bugün barış sürecine ilişkin kaygılara da aynı perspektifle bakılması gerekir. Ne işten atılan gazeteciler, ne demokratikleşme konusunda çeşitli "samimiyet" ölçütleri öne sürülebilir. Hak verilmez alınır. Bugün Kürt halkı yıllardır devletten talep ettiği talepleri kazanma şansına sahipken, daha genel bir demokratikleşmeyi talep edenlere düşen aşağıdan bir mücadeleyi yükseltmektedir.

marksizm 2015

18-23 NİSAN İSTANBUL - BAHAR PROGRAMI:

18 Nisan (Perşembe)

→ 13.00 - 14.45: Lenin'in Düşüncesinde Devlet ve Devrim
→ 15.00 - 16.15: 1908: Unutulmuş Devrim
→ 17.00 - 18.15: Nefret Suçlarını Durdurmak
→ 19.00 - 20.15: Neden Çözüme Evet Diyoruz?

19 Nisan (Cuma)

→ 13.00 - 14.45: Bolşevikler ve Ermeni Soykırımı
→ 15.00 - 16.15: Genesis: Büyük Ulusal Anlatılar
→ 17.00 - 18.15: Nükleer Santralleri Durduracağız
→ 19.00 - 20.15: Bir Zamanlar Rumlar Vardı
→ 17.00 - 18.15: Marksist Teoride Ulusal Sorun
→ 19.00 - 20.15: Statüko, Ulusalçılık, Sol

20 Nisan (Cumartesi):

→ 11.00 - 12.15: Marx'ın Düşüncesinde Özgürlük Kavramı
→ 13.00 - 14.45: Ortadoğu Değişirken Kürtlerin Geleceği
→ 15.00 - 16.15: Suriye'de Halkın Özgürlük Mücadelesi
→ 17.00 - 18.15: Gramsci'de Hegemonya Mücadelesi
→ 19.00 - 20.15: Küresel Kriz Karşısında Türkiye Kapitalizmi
→ 21.00 - 22.15: AKP'ye Gerçek Sosyalist Muhalefet

Programda değişiklikler olabilir, buradan takip edebilirsiniz: www.marksizm.biz

21 Nisan (Pazar)

→ 11.00 - 12.15: 1915 Öncesi Ermeni Kültürü Kavramı
→ 13.00 - 14.45: ABD Emperyalizmi Ne Kadar Güçlü?
→ 15.00 - 16.15: Başka Bir Şehir Mümkün
→ 17.00 - 18.15: İnsanlık Hep Böyle mi Yaşadı?
→ 19.00 - 20.15: Tunus ve Mısır: Devrim Nereye Gidiyor?
→ 21.00 - 22.15: Nasıl Bir Sosyalizm?

22 Nisan (Pazartesi)

→ 13.00 - 14.45: İklim Manifestosu
→ 15.00 - 16.15: Darbeler Dönemi Bitti mi?

→ 15.00 - 16.15:

Rosa'da Kitle Grevi Anlayışı
→ 17.00 - 18.15: Neo-Liberalizm ve Antikapitalist Direniş
→ 19.00 - 20.15: Fantastik Sinemada Toplumsal Eleştiri
→ 21.00 - 22.15: 1915'te Ne oldu?

23 Nisan (Salı)

→ 11.00 - 12.15: Türçülük İrkçılık Gibidir
→ 13.00 - 14.45: Çerkes Halkları Forumu
→ 15.00 - 16.15: Cinsiyet Klışelerini Yok Etmek
→ 17.00 - 18.15: İttihatçılıktan Kemalizme
→ 19.00 - 20.15: 100. Yılında Soykırımla Yüzleşmek

TOPLANTILAR TAKSİM HİLL OTEL KONFERAS SALONLARINDA YAPILACAK, GAZETE SATICINIZDAN DAVETİYE İSTEYİN